

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne **11. prosince 2012** v Brně v senátě složeném z předsedy Mgr. Daniela Plška a přísedících JUDr. Evy Vyplašilové a Miroslava Šedivého, **t a k t o :**

Obžalovaní

I. A.,

nar. xxxx,

bytem xxxx

státní příslušník Xxxx,

t.č. ve vazbě ve Xxxx,

I. M.,

nar. xxxx,

bytem v Xxxx

státní příslušník Xxxx,

t.č. ve vazbě ve Xxxx,

jsou vinni, že

společně po vzájemné domluvě, se záměrem opatřit si finanční prostředky i za cenu usmrcení poškozeného, dne 5.4.2012 v době kolem 18:08 hodin v Brně, na ulici Masarykova 34, po předchozím zamaskování a s předem připravenými zbraněmi – nelegálně drženou samonabíjejí pistolí SIG SAUER model P225, ráže 9 mm Luger, výr. č. M459827, a plynovou pistolí zn. BLOW C06, ráže 9 mm, P.A.Knall, výr. č. 7-009725, vstoupili do prostoru směnárny poškozeného Ing. B. A., nar. xxxx, v okamžiku, kdy tento po ukončení pracovní doby otevřel dveře směnárny na chodbu a měl v batohu přichystanou finanční hotovost ve výši 1.430.574,- Kč v různých měnách s tím, že si ji odnese domů. Namířili zbraně na poškozeného a tohoto fyzicky napadli, kdy došlo k potyčce mezi obžalovaným A. a poškozeným, který uchopil rukama jeho pistoli za závěr, strhl ji bokem tak, že hlaveň mířila do prázdného prostoru, oba spadli na zem, načež došlo k výstřelu, který směřoval šikmo vzhůru, poškodil okno směnárny a střela zůstala v rámu okna v protilehlém domě. Oba obžalovaní bili poškozeného do hlavy a do celého těla, obžalovaný M. mu přikládal k tělu elektrický paralyzér, načež obžalovaný A. ve chvíli, kdy poškozený předstíral bezvědomí, ležíc na zádech na podlaze směnárny, mu přiložil ústí hlavně pistole SIG SAUER P225 nabitě ostrými náboji ráže 9 mm Luger zepředu na levou stranu hrudníku do oblasti srdce a opakovaně zmáčkl spoušť, kdy k zamýšlenému následku - usmrcení poškozeného - nedošlo pouze náhodou k výstřelu z důvodu zaseknutí vystřelené nábojnice v nábojové komoře. Poté se zmocnili batohu poškozeného s finanční hotovostí a ze směnárny utekli, načež poškozený je začal pronásledovat a za pomoci kolemjdoucích lidí se podařilo oba obžalované i s odcizenou finanční hotovostí zadržet na ulici Nádražní u vozidla značky BMW, RZ: W37771A, kterým na místo činu přijeli a po přepadení chtěli ujet,

přičemž uvedeným jednáním způsobili Ing. B. A. škodu ve výši 1.430.574,- Kč a tento v důsledku shora popsaného jednání utrpěl zranění, a to ránu cca 3 cm v oblasti meziprstní řasy 1. a 2. prstu pravé ruky, tržnou ránu posledního článku malíku se snesením nehtu, tržnou ránu na hlavě velikosti cca 4 cm a ulomení špičky řezáku vlevo nahoře, která si vyžádala ošetření a hospitalizaci v nemocnici,

tedy

dopustili se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jiného úmyslně usmrtili s rozmyslem, tento čin spáchali v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch a jehož se dopustili v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

bez povolení přechovávali střelnou zbraň.

Tím spáchali

zločin vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. j) trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

přečin nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzují se

podle § 140 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání

obžalovaný I. A. 18 (osmnácti) roků

obžalovaný I. M. 15 (patnácti) roků a 10 (deseti) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. d) trestního zákoníku se pro výkon uložených trestů zařazují do **věznic se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 70 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému I. A. ukládá trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to osobního motorového vozidla značky BMW 328i stříbrné barvy VIN:WBAAM51030EZ47019, registrační značky W37771A, MPZ:A.

Podle § 70 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému I. M. ukládá trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to plynové pistole zn. BLOW C06, ráže 9 mm, P.A.Knall, vč. 7-009725.

Podle § 80 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku se oběma obžalovaným ukládá trest vyhoštění na dobu neurčitou.

Podle § 101 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku se ukládá ochranné opatření – zabránění věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to elektrického paralyzéro černé barvy s nápisem PRO SECUR.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou oba obžalovaní povinni zaplatit na náhradě škody společně a nerozdílně poškozenému A., s.r.o. se sídlem Brno, Šrámkova 423/5, IČ 26313642 částku ve výši 29.868,- Kč.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou oba obžalovaní povinni zaplatit na náhradě nemajetkové újmy společně a nerozdílně poškozenému Ing. B. A., nar. xxxx, bytem Xxxx, částku ve výši 200.000,-Kč.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozený Ing. B. A., nar. xxxx, bytem Xxxx, odkazuje s nárokem na náhradu škody a podle § 229 odst. 2 trestního řádu se zbytkem uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění

Z dokazování provedeného u hlavního líčení vzal soud za prokázáno, že obžalovaní I. A. a I. M. dne 5.4.2012 přijeli z Vídně do Brna osobním motorovým vozidlem značky BMW, RZ: W37771A, které patří obžalovanému I. A. a zaparkovali ho na ulici Nádražní. Domluvili se, že si opatří finanční prostředky přepadením směnárníka poblíž hlavního nádraží v Brně, tohoto usmrtní a odcizí mu finanční hotovost, kterou bude mít u sebe. Ozbrojili se zbraněmi, nelegálně drženou samonabíjejí pistolí Sig Sauer model P225, ráže 9 mm Luger, výr. č. M459827 měl u sebe obžalovaný I. A. a plynovou pistolí zn. Blow C06, ráže 9 mm, P.A.Knall, výr. č. 7-009725 měl u sebe obžalovaný I. M.. V 18.08 hodin vstoupili do domu na ulici Masarykova č. 34 v Brně, zde si zamaskovali obličej a dostali se před dveře vedoucí do směnárny poškozeného Ing. B. A.. Poškozený si uvnitř ve směnárně rozdělil a spočítal peníze podle jednotlivých měn, tyto si umístil do vesty a vestu i s veškerými penězi v různých

měnách, kdy hotovost v přepočtu činila 1.430.574,-Kč, vložil do svého modrého batůžku s nápisem Adidas. Poté poškozený zatáhl roletu u okénka vedoucího ze směnárny do ulice a chtěl vyjít ven na ulici schovat ceduli a vlajku. Když otevřel dveře ze samotné směnárny, stáli proti němu oba obžalovaní se zamaskovanými obličejí, v ruce drželi pistole a mířili mu na hlavu. Poškozený zareagoval tak, že blíže stojícího obžalovaného I. A. chytil za ruku s pistolí Sig Sauer a vtáhl ho dovnitř do směnárny. Protože hned za dveřmi se nacházejí tři schůdky, obžalovaný A. i s poškozeným spadli na zem, kde mezi nimi došlo k potyčce a obžalovaný A. ze zbraně jednou vystřelil. Výstřel směřoval šikmo vzhůru, poškodil žaluzie a okno ve směnárně a přes celou ulici mířil do protějšího domu, kde střela zůstala v rámu okna. Protože však poškozený stále držel svými rukama ruku obžalovaného a závěr pistole, nedošlo po výstřelu k vyhození prázdné nábojnice. Poté se do potyčky zapojil i obžalovaný I. M. a oba obžalovaní postupně bili poškozeného do hlavy a do celého těla, kdy poškozenému způsobili tržnou ránu na hlavě a ulomení špičky řezáku vlevo nahoře. Když poškozený zjistil, že proti přesile pachatelů se nemá šanci ubránit, dělal, že upadl do bezvědomí a zůstal ležet na zádech ve směnárně. V té době už silně krvácel. Obžalovaný M. mu za této situace přikládal k tělu elektrický paralyzér, který však na poškozeného neměl žádný účinek. Obžalovaný A. mu přiložil ústí hlavně pistole Sig Sauer nabité ostrými náboji zepředu na levou stranu hrudníku do oblasti srdce a opakovaně zmáčkl spoušť. Pouze z toho důvodu, že v nábojové komoře byla zaseknutá nábojnice po předchozím výstřelu, nedošlo k usmrcení poškozeného. Obžalovaný I. A. proto pistolí Sig Sauer zanechal v prostoru směnárny, neboť tato byla nefunkční. Obžalovaný I. M. chtěl poškozeného spoutat elektrikařskými plastovými páskami, které si obžalovaní přinesli s sebou, ale protože se domníval, že je poškozený v bezvědomí, tak ho nespoutal. Obžalovaný I. A. sebral batoh poškozeného s finanční hotovostí ve výši 1.430.574,-Kč v různých měnách a oba obžalovaní začali ze směnárny utíkat. Poškozený měl v pouzdře u pasu svou plynovou pistoli zn. Röhm, které si obžalovaní nevšimli, vydal se za nimi a ještě uvnitř domu z plynové pistole vystřelil. Obžalovaný I. M. byl blíže ke vstupním dveřím do domu, vyběhl na ulici, zde ztratil zásobník z plynové pistole zn. Blow a utíkal na ulici Nádražní k automobilu BMW, kterým obžalovaní přijeli. Obžalovaný I. A. se po výstřelu opět dostal do potyčky s poškozeným, kdy poškozený ho udeřil svou plynovou pistolí do hlavy a lehce ho zranil na čele. Obžalovanému A. se poté podařilo plynovou pistolí zn. Röhm poškozenému sebrat a i s batohem s odcizenou finanční hotovostí vyběhl na ulici Masarykovu. Poškozený Ing. B. A. vyběhl za ním, pronásledoval ho a volal o pomoc.

V centru města se v té době nacházelo více příslušníků Policie ČR i Městské policie Brno v civilu. Tito společně s poškozeným začali obžalovaného A. pronásledovat a policista D. M. společně s poškozeným I. A. dostihli v jeho vozidle BMW, kde mu znemožnili odjet a poté, co se mu snažil pomoci i obžalovaný M., tohoto zadržel policista D. J.. Na místo se poté dostavily příslušné hlídky Policie ČR a poškozený byl sanitkou odvezen k ošetření.

Obžalovaný I. A. na svou obhajobu uvedl (č.l. 651):

„Do Brna jsem přijel dne 5. dubna autem BMW, abych mohl najít garáž na nastříkání auta. Před týdnem jsem se setkal s člověkem, který se jmenuje S.. Domluvili jsme se, že 5. dubna se u něj sejdeme. Setkali jsme se v Brně a on mi poté sdělil, že musíme počkat ještě na někoho, kdo musí donést nějakou adresu. Pak mě požádal, abych s ním někam odešel. Ptal jsem se ho, proč tam s ním musím jít a z jakého důvodu. On mě požádal, zda bych se s ním nemohl jen něčeho zúčastnit s tím, že on bude mluvit česky. Šli jsme spolu, byla rušná ulice, on otevřel nějaké dveře, vešli jsme dovnitř, byla tam tma a on mě požádal, abych dveře zavřel, a to jsem udělal. Za chvíli k němu vyšel z levé strany nějaký člověk. Mám dojem, že se hádali. Pak jsem nechápal o co šlo, protože se hádali a strkali do sebe. Moc jsem na to neviděl, protože tam byla tma a vyšel výstřel. Potom S. utíkal a žďuchl do mě a já jsem trochu

upadl. Když jsem se chtěl zvednout, tak v tom okamžiku jsem dostal ránu do hlavy pistolí. Snažil jsem se mu vymknout, ale dostal jsem další ránu do hlavy. Nevěděl jsem, co se děje, nechápal jsem celou situaci a snažil jsem se utéct. Doháněl mě až k autu a utíkal s ním ještě jeden člověk. Tam mě zadrželi.

Důkazy předkládané poškozeným směnárníkem jsou nepravdivé, protože nikdo nebyl maskován, nikdo ho nechtěl oloupit a vůbec ne zabít. Nepamatuji si vše, co se v tom okamžiku stalo. Já mám rodinu, děti, mám práci a není mým zájmem někoho oloupit nebo zabít.“

Na dotazy uvedl, že spoluobžalovaného I. M. zná, přijel s ním do Brna. S. viděl týden předtím než se to stalo. Když byl se S., tak neví, kde byl I. M.. Požádal ho, aby zůstal u auta, aby nedostal pokutu. On kouří a když obžalovaný doběhl k autu, tak tam nebyl a popocházel někde vedle. S obžalovaným a se S. nešel. Pistolí jej do hlavy udeřil člověk, který vyšel ze dveří. S. v tu dobu utekl. Zbraň vzal, když S. utíkal. Neví, co to bylo za zbraň, ale byla celá černá. Na fotografii na č.l. 463 zbraň poznal.

Nepamatuje si, kdo a kde přesně v tom objektu stál. Bylo tam temno. Batoh, který měl u sebe, byl modrý. Kromě svého modrého batohu jiný batoh neviděl. Když utíkal, tak ze zbraně nevystřelil a uvnitř toho prostoru vůbec ze zbraně nevystřelil. Myslí, že pistole, kterou zvedl, byla v autě.

Obžalovaný I. M. (č.l. 652) v přípravném řízení ani u hlavního líčení nevypovídal.

Svěddek Ing. B. A. (č.l. 653 a 246) vypověděl:

„Dne 5. dubna stejně jako každý den začínám ráno v 8.00 hodin a končím v 18.00 hodin. Stáhl jsem záclony a připravil jsem peníze, že je odvezu do schránky. Bylo asi 18.05 hodin, jsou tam troje dveře a bylo vidět, že to přepadení bylo plánováno dopředu, protože oni byli už za těmi třetími dveřmi do směnárny. Jeden den, jak jsem přišel do práce, tak jsem otevřel a zhasly obě žárovky. Chtěl jsem to opravit, ale zapomněl jsem na to. Toho 5. dubna jsem přišel, zase jsem si vzpomněl, že jsem žárovky neopravil a byla pořád tma. Jak jsem otevřel dveře, tak hned za dveřmi stáli oba pánové a oba byli maskovaní, měli v ruce pistolí a oba mi mířili na hlavu. Má první reakce byla, že toho bližšího jsem chytil za ruce, přímo za pistol. Hned pod námi byly tři schody. Oni ten prostor neznali. Oba dva jsme spadli. On byl pode mnou. Jak on spadl, tak v té chvíli vystřelil první ránu. Vzalo to můj prst, přes plakáty, moje okna až na druhý dům naproti. Směr střely byl vidět, šikmo nahoru. Druhý muž měl na mě prostor. Začínal mě bouchat do hlavy. V té chvíli jsem věděl, že jsem přepaden. Spadl jsem na záda a dělal jsem, že jsem v bezvědomí. Viděl jsem vše, co oni se mnou dělají. Dávali mi šokující přístroj na nohy a na tělo. Druhý přišel a dával mi pistol zase na srdce. Cvakl jednou, dvakrát, třikrát a nešlo to. Viděli, že krvácím. Krvácel jsem z hlavy, z obou rukou. Asi si mysleli, že jsem mrtvý. Jeden byl vedle mé hlavy a jeden stál u nohou. Vzal moji levou ruku a chtěl mě připoutávat. Jak viděli, že nic nemohu, tak toho nechali i pouta nechali na místě. Naštěstí jsem měl svou pistolí na boku, to byla plynovka. Věděl jsem, že půjdou do prvních dveří, druhých, třetích a že jim to bude trvat asi tři vteřiny a že mám čas na to reagovat. Nechtěl jsem s nimi bojovat, protože by mě zabili. Vůbec se mnou nemluvili. Jen dělali posunky, abych nevěděl, jakou řečí mluví. Čekal jsem až odejdou. První odešel ten, co má černé vlasy (svědek ukázal na obžalovaného M.) a druhý odcházela ten (svědek ukázal na obžalovaného A.). První byl mezi prvními dveřmi a druhý byl u druhých dveří. Už jsem byl za nimi. Vytáhl jsem pistolí. Jak jsem střelil do vzduchu první ránu, jeden spadl venku na zem a lezl po zemi. Druhý už nevěděl, co má dělat. Šel za mnou. Jak šel za mnou, tak jsem mu dal ránu do hlavy, ale neměl jsem už sílu. Začínali jsme se mezi sebou prát. On měl v ruce můj batoh a peníze.

Věděl, že jsem bez sil a že nemohu zvednout ani ruce. Krvácel jsem. Opět jsme se mezi sebou rvali. První odešel asi k autu. Čekal u jejich zaparkovaného auta. Druhý vzal batoh a odešel přede mnou, začínal utíkat a já za ním. Byl zelený čtvrtek, všude v Brně byla spousta lidí. Jak jsme byli venku začal jsem rvát: „Pomoc, pomoc, jsem přepadený. To je můj batoh, mé peníze. Jsem směnárník“. On začal mířit i na lidi a lidi mu proto otevřeli celou cestu. Naštěstí tam byl policista v civilu, který můj křik slyšel a následoval ho. Místo toho, aby vybral cestu, jak jezdí tramvaje, vybral Bašty. Znáám cestu na Bašty také moc dobře, protože tam parkují. Policista běžel a já za ním. Měli jsme jej asi pět až deset metrů od sebe. On měl batoh. Dali se dohromady dva lidi. Já jsem tehdy nevěděl, že ten muž je policista a ten druhý byl také policista, dali se se mnou dohromady. Řekl jsem jim, že mě přepadli. Začal křičet: „Stůj, stůj“. Lupič se otočil na nás a začal na všechny mířit. Muž, který byl blíž od něho začal utíkat mezi auty a vůbec jsem ho už neviděl. Policista šel za mnou a já jsem mu řekl, ať se nebojí, že jsme dva a on má jen plynovku. On řekl, že ano, že po něm půjdeme. Jak běžel, tak vybral jak se jde z Bašt na druhou ulici, tak přes ten kopec a za rohem měli parkovaná svá auta. Ten policista byl dost blízko od něj a já byl za nimi. On otevřel dveře a já jsem ho dostihl, protože on chodil pomalu. Jak otevřel dveře, sednul do auta a já jsem si sedl hned jak je řidič. Seděl jsem mu na klíně a policista z druhé strany nebo z mé strany, to už nevím, otevřel dveře a seděl za námi. My jsme se začali rvát. Lupič začal startovat auto a policista ho chytil za hlavu. Já jsem auto vypnul a začínal couvat. Chtěl ujet i s námi. Hned jsem vypnul motor a dával jsem volant úplně na pravou stranu a už jsme ho měli pod kontrolou. Jak jsme ho měli pod kontrolou přišel druhý. Přišel a já jsem seděl za volantem s tím lupičem a jak přišel, tak opět do srdce a cvakl. Chytil jsem ho také, pak nevím. V té chvíli prý také střílel, ale to nemohu potvrdit. Jak jsem ho chytil za pistoli, tak stál na druhé straně ulice pán, který měl batoh na zádech, mířil po nás a říkal: „Policie, zvedněte ruce“. Potom se už objevilo více policejních aut a měli jsme je pod kontrolou. V té chvíli, jak byl za volantem, jsem vzal svůj batoh, protože on byl v autě a vyhodil jsem ho na ulici ven. Jak vše skončilo, tak jsem vše vzal, řekl jsem policistovi, že jsem ten směnárník a dal k němu ten batoh s penězi. Jak tam potom bylo více policistů, tak jsem si batoh vzal a vše pro mě skončilo.“

Na dotazy uvedl, že muži byli maskovaní, ale byla tma a viděl jen oči a pistoli. Na místě sundávali masky a dávali je asi do batohu, protože měli s sebou batohy.

Do hlavy ho bouchali asi pistolí. Dostal dost ran přes pusku, zlomili mu zub, měl zraněné rty, měl rány do očí, na záda, prsa, na ruce. Dali mu více než deset, dvacet ran ze všech stran.

Zorganizované to měli moc dobře, věděli co dělají. Neví, zda šokující přístroj měli oba dva, ale u jednoho viděl jiskry. Druhý měl pistol, dával ji svědkovi na srdce. Šokující přístroj mu asi nic nedělal, viděl vše co dělají, ale nic necítil.

Než odešli ven, tak nevěděl, kdo který je. Jak už byli bez masky a viděl je, obžalovaný M. měl delší vlasy a ten odešel první. Obžalovaný A. měl kratší vlasy, zvláště zepředu a začal se se svědkem rvát. Viděl ho a byl bez masky.

Směnárna je malá. Nedokáže rozlišit, který ho poutal a který bral batoh. Pořád při akci byli maskováni. Ten, který mu seděl u hlavy, mu zvedl ruku a chtěl ho připoutávat. Podle svědka u hlavy byl obžalovaný M.. Obžalovaný A. byl u svědkových nohou, měl v ruce batoh a vzal peníze. Jak odešli, tak obžalovaný M. byl první u vchodu a druhý byl blíž ke svědkovi, měl batoh a šel se se svědkem rvát.

Měli to naplánované, protože věděli, kde jsou peníze. Na nic nešahali, hned šli po batohu a vzali ho.

Nemůže se vyjádřit, zda muž, který ve směnárně střílel hned na počátku byl ten stejný, který mu přikládal zbraň na hrud'. Oni byli maskováni. Prvního chytil, spadli, ten byl pod svědkem a střílel. Ten druhý stál a jak svědka bouchal, na chvíli byl na nohách a ty pozice se míchaly. Neví, jak kdo stál. Pak spadl a jak šli ze směnárny, obžalovaný A. vzal batoh, obžalovaný M. utíkal první. Jeden měl ostrou zbraň. Podle toho, jak ho chtěl zabít, tak používal určitě tu stejnou zbraň, ta co byla ostrá.

Myslí si, že ty masky pachatelé dávali do batohu a že batoh měli oba dva. Obžalovaný A. měl na sobě batoh. Poznal je protože byli už bez masky. Jak se začali prát, byli tváří v tvář, viděl ho. Ten co měl delší vlasy (M.) utíkal první a otočil se na svědka a byl už bez masky. Kdyby ho potom neviděl u auta, tak by ho možná nepoznal. U auta ho viděl moc dobře. S tím, co se pral, ho poznal hned. Batoh skončil u obžalovaného A., batoh s penězi měl celou dobu v ruce.

Po celou dobu útoku byli oba dva útočníci přímo v místnosti kanceláře. Do své kanceláře cizí lidi nepouští, jen své klienty a lidi, které zná. Neví jak mluvili, aby nevěděl jak mluví, posunkovali. Normálně slovně nemluvili, jen si předávali nějaké znamení.

Svědék D. M. (č.l. 657 a 277) uvedl, že 5.4. šel po ulici Masarykova směrem dolů k Hlavnímu nádraží a všiml si, jak z budovy, která se nachází mezi Mac Donald a Padowetzem vybíhá muž tmavě oblečený, který měl na zádech batoh a v ruce batoh a běžel směrem k Hlavnímu nádraží. Vyběhl za ním muž ve světlé košili, který byl celý od krve a křičel: ....“Zloděj, pomoc“... Svědek běžel za ním pomoci mu. Ten s batohy zahrnul na ulici Bašty, svědek běžel s mužem od krve za ním a na Baštách na něho zakřičel: ...“Policie, stůjte“... Ten muž se otočil a v pravé ruce měl zbraň a mířil na svědka, svědek se schoval za strom.

Muž s pistolí začal couvat směrem k P.ovu. Svědek vzal mobil a volal na linku 158, operačnímu popsal situaci. Běžel pak za tím podezřelým mužem, ten si schoval zbraň a seběhl dolů k nástupním ostrůvkům a vydal se zpět na Hlavní nádraží, běželi za ním. Podezřelý nastoupil do stříbrného BMW, nastartoval, neměl dostatek místa, aby odjel, takže si musel couvnout, couvnul si, svědek s poškozeným tam doběhli. Svědek otevřel zadní dveře vozidla a skočil dovnitř, poškozený otevřel přední dveře a vlezl na něj zepředu. Muže uchopil zezadu levou rukou pod krkem a všiml si, že v pravé ruce drží zbraň a dává ji nahoru a dozadu, pravou rukou mu chytil ruku a zbraň mu vykroutil a držel ji dál od těla. Poškozenému řekl, aby vydělal klíčky od vozidla. Pak přiběhl další muž, vytáhl zbraň a mířil do přední části vozu, kde seděl podezřelý a poškozený, mířil na poškozeného a začal ho odtahovat od řidiče. Došlo k nějaké potyčce a padl výstřel. Přiběhl ještě jeden muž a vytáhl zbraň a křičel: ...“Policie, stůj, nehýbej se“... Svědek vytáhl podezřelého z vozu a za chvíli přibíhaly hlídky.

Na dotazy svědek uvedl, že muž, kterého pronásledovali, měl dva batohy, jeden na zádech a druhý v ruce. Batoh, který držel v ruce byl modrý a na zádech měl nějaký tmavý batoh. Oba batohy byly ve voze do doby než přijela policie, pak si je převzala policie. Muž, kterého držel ve vozidle, si sundával rukavice.

Uvědomuje si, že u vozidla byly dvě zbraně, jedna byla celá černá a ta druhá měla hnědou pažbu. Myslí si, že vykroutil tu černou zbraň, ale neví to s jistotou.

Svěděk D. J. (č.l. 658 a 272) vypověděl, že krátce po 18.00 hodině se nacházel v Brně na nádraží, všiml si pohybu na ulici Bašty, kde běžel muž, tento se zastavil, zastavili se i jeho pronásledovatelé a následně utíkali dál. Seběhli po mezi směrem k zastávce Nové Sady, tam je ztratil z dohledu, šel před páté nástupiště na ulici Nádražní, tam je zase uviděl, utíkali směrem k Čedoku. Ten první muž nastoupil do automobilu stříbrné barvy, který byl zaparkovaný na úrovni toalet a optiky. Ty dvě osoby doběhly toho muže, který byl oblečený v tmavé bundě, měl na zádech batůžek a byl v modrých riflích, jeden z pronásledovatelů skočil na zadní sedadlo za řidiče, druhý muž se snažil toho řidiče vytáhnout z vozidla. V té chvíli svědek došel k závěru, že došlo k narušení veřejného pořádku a jako příslušník policie má za povinnost zasáhnout. Když byl asi v polovině ulice Nádražní, tak si všiml další osoby, která k vozu přibíhala a měla v ruce zbraň, proto vytáhl svoji. Než stačil vytáhnout svoji zbraň, tak zazněl výstřel, vznikla potyčka mezi poškozeným a řidičem. Osoba, která tam doběhla, nereagovala a měl za to, že je to cizinec, pronesl proto výzvy v angličtině. Muž poté zbraň, kterou držel v ruce, položil na kapotu střechy auta a víceméně pod pohružkou střelné zbraně vyčkali do příjezdu dalších hlídek policie.

Na dotazy uvedl, že muž na zadním sedadle se snažil zabránit osobě, která seděla na místě řidiče, v odjezdu automobilu. Neví, jestli měl policista ve vozidle zbraň. Muž, který přišel na místo jako poslední, odložil zbraň na vozidlo, jednalo se o zbraň s hnědou pažbičkou. V rámci ohledání místa činu uviděl další zbraň, která byla uvnitř vozidla na sedačce spolujezdce. Nevšiml si, jestli měl někdo rukavice. Ten první muž, který utíkal k vozidlu, měl přes jedno rameno na zádech batůžek modré barvy, když utíkal, tak ho měl i v ruce, posléze ho viděl ve vozidle. Od zasahujících příslušníků se dozvěděl, že v batohu byla hotovost. Jiný batoh na místě neviděl.

Krom poškozeného byl lehce zraněn jeden z podezřelých, ten, který se snažil odjet automobilem, v oblasti obličeje byl lehce od krve. Muž, kterého svědek zajišťoval, byl bez zavazadla. Oba podezřelí měli na sobě oblečení, které mělo kapuci, čepici žádnou neviděl.

Ve věci byli vyslechnuti i další svědkové, kteří sledovali zejména pronásledování obžalovaného A. poškozeným Ing. A. a D. M., jakož i zadržení obžalovaného M. D. J..

Svěděk J. A. (č.l. 260) vypověděl, že parkoval svůj skútr vedle stříbrného BMW s vídeňskou registrační značkou na ulici Nádražní, viděl jak proti němu běží tři muži. Z prvních dvou tekla krev a třetí běžel mladík, který nekrvácel. Mladík držel v ruce mobilní telefon a vykládal, kde jsou a kudy běží. První muž měl hlavu od krve a v ruce držel batůžek modré barvy. Měl ránu na čele. Druhý muž byl asi 50 let starý a silnější, menší postavy, také měl krev na obličeji, volal „chytte ho“. První z mužů odněkud vytáhl pistoli a na svědka namířil. Svědek mu tedy udělal místo a tento muž vytáhl klíče od auta a BMW na dálku odemknul. Nastoupil na místo řidiče a když BMW nastartoval, do auta naskočil další člověk. Byl to mladší muž, otevřel dveře od řidiče a skočil na něj, vytlačil mu vršek těla na místo spolujezdce. Tohoto muže poznal, když přicházel k výsledku. Byl zde před ním a měl na sobě policejní uniformu (D. M.). Druhý zakrvácený muž, poškozený, stál u levého předního rohu BMW. Mladý muž – policista a pachatel se tahali v autě o pistoli, pak uslyšel výstřel. U levé strany vozu BMW se objevil další muž, vysoký, hubený s velkým batohem na zádech, stál rozkročen jako v policejním filmu a mířil pistolí do vozu. Svědek začal vnímat postiženého směnárníka, který zvednul ze země klíče od BMW. Policista je asi vyndal ze zapalování a

vyhodil z auta. Pak se na místě objevil stříbrný Mercedes a vystoupili z něj soukmenovci toho směnárníka. Komunikovali spolu jakoby se znali. Asi po třech minutách dorazila policie. Podezřelý tam byl ještě jeden člověk, který byl pak opřen o zadní kapotu BMW a byl spoután. Svědek neví, jak se tam dostal, ale v době, kdy muž s batohem na zádech mířil dovnitř vozu BMW pistolí, tak se přiblížil jakoby od hlavního nádraží k levé zadní části BMW a pak chtěl zase vycouvat a vzdálit se.

Svědkové I. D. (č.l. 263) a **P. H.**(č.l. 268), oba příslušníci městské policie v civilním oděvu, ve svých výpovědích popsali pronásledování obžalovaného A. na ulici Bašty. Svědek D. vypověděl, že šli po ulici Bašty směrem na ulici Masarykovu, proti nim běžel muž s kšiltovkou na hlavě a batohem přes rameno. Za ním běžel další muž, který měl hlavu od krve a volal na lidi, aby zastavili prvního muže. S kolegou H. si řekli, že se prchajícího s batohem pokusí alespoň zdržet. Až v té chvíli si všimli, že má v pravé ruce pistoli, která vypadala jako pravá. Když se přiblížili k prchajícímu muži, tak na ně pistoli namířil, proto se zastavili a nechali ho běžet dál. Až proběhl kolem zakrvácený muž, později se dozvěděl, že to byl směnárník, tak běželi s dalšími lidmi za prchajícím lupičem, aby alespoň sledovali, kam běží. Tento proběhl kolem zahrádky po levé straně ulice Bašty a dal se doleva dolů, po cestičce vyšlapané v trávníku na ulici Nádražní. Zde nasedal do stříbrného BMW a ve chvíli, kdy se pokoušel auto rozjet, za ním do vozu skočil nějaký další muž. Svědek se později dozvěděl, že to byl policista, který se snažil lupiči zabránit v odjezdu. Svědek viděl, že lupič seděl za volantem a policista ležel nějak přes něho, snad na klíně a myslí, že ještě někdo byl na zadní sedačce, ale nemůže si přesně vybavit, jak to bylo. Byl tam zmatek a svědek se úplně nepřiblížoval. Kde byl přepadený si není jistý. Možná byl také v autě, pak slyšeli výstřel. Vedle auta si všiml člověka v civilu, co měl na zádech velký batoh, později se dozvěděl, že to byl policista. Tento druhý policista s batohem držel v ruce pistoli a mířil na jiného muže, který stál u levých zadních dveří stříbrného BMW.

Svědék H.vypověděl prakticky shodně jako svědek D..

Svědék P. O. (č.l. 285) vypověděl, že na začátku Masarykovy ulice viděl, jak proti němu běží chlápek s šátkem na obličejí a v ruce má pistoli, kterou strkal za kalhoty. Zatelefonoval na linku 158 a než skončil rozhovor, tak proti němu běžel druhý chlap, tomu se šátek z obličejí už svezl a v ruce držel také pistoli. Na rozdíl od toho předchozího držel pistoli v ruce pořád a mířil s ní před sebe. Následně proti svědkovi proběhl nebo spíš prošel třetí muž, měl modrobílou kostkovanou košili, celou od krve, rozbitý obličej, také celý od krve. Tento muž volal „pomoc, okradli mě, chyt'te je!“. První muž s pistolí běžel kolem Čedoku dolů ke kolejím a na Nové Sady. Druhý muž s pistolí zahrnul na Bašty, pokračoval nahoru okolo plotu kavárny a na konci seběhl dolů. Mezitím se stihl otočit a namířit na skupinku asi čtyř mladých kluků, co ho pronásledovali, pistolí. Na Bašty namířil i ten muž od krve. Svědek stále telefonoval s operační a popisoval, co se děje. Muž s pistolí se ztratil za kavárnou a asi seběhl dolů ke kolejím tramvají, pronásledovatelé utíkali za ním. Pak zespodu uslyšel výstřel. Poté přijela na místo hlídka policie. Svědek pak stál na terase u kavárny a sledoval, že dole na Nádražní leželi na zemi ti dva muži s pistolemi. Na konkrétní dotaz uvedl, že zadržení muži na ulici Nádražní mu připadali stejní jako ti, co proti němu běželi s pistolemi, byli stejné postavy, stejného věku, podobného nebo stejného oblečení. Myslel si, že to jsou oni. Druhý z mužů měl v ruce asi nějaký balíček, co přesně to bylo, neví.

Svědčyně M. V. (č.l. 287) vypověděla, že pracuje na adrese Brno, Bašty 2 a z okna viděla, že na rohu ulic Masarykova a Bašty se vyřítíl nějaký pán, byl od krve a křičel „zloděj“. Pod okny utíkal pán s batohem, nesl ho v ruce. Ihned ji napadlo, že to bude ten zloděj. Tento

muž běžel po Baštách nahoru, za ním běželi ještě další dva muži. V jednu chvíli se zloděj otočil a namířil na ty dva pronásledovatele pistoli. Ti dva se zastavili a jak se zloděj otočil a utíkal dál, zase běželi za ním. Muž od krve jako pomateně popocházel za nimi. Potom už nic moc neviděla, protože zloděj zahrnul směrem dolů a pak se ozvala rána.

Svědék M. K., kameraman České televize (č.l. 275) vypověděl, že jel služebním autem z ulice Masarykovy a zastavil na rohu s ulicí Bašty. Viděl, jak z Masarykovy ulice směrem na Bašty proběhl nějaký muž a v ruce držel batoh. Muž se při běhu pořád otáčel. Asi deset až dvacet metrů za ním běžel další muž, který měl obličej od krve a řval „zloděj, zloděj.“ Oba dva pokračovali nahoru po ulici Bašty. Sbíhali se další lidé. Muž se zastavil a namířil pistoli směrem k lidem. Lidé, co byli nahoře na Baštách se začali stahovat pryč a jenom ten jeden, co ho pronásledoval, pokračoval v běhu. Dále tam běžel ještě muž s rozbitou hlavou. Svědek autem vjel směrem na Nové Sady, přijel zhruba do úrovně prodejny optiky na ulici Nádražní a tam viděl, že muž s pistolí seděl v autě na sedadle řidiče a druhý muž byl v autě zalezlý do půli těla. Domníval se, že uvnitř je pronásledovaný muž s pistolí a jeho pronásledovatel. Zakrvácený muž stál na levé straně auta, u středového sloupku a rukama šmátral dovnitř do auta. Svědek pokračoval autem dál a ve zpětném zrcátku viděl, jak k autu přibíhá někdo další, měl světle modré kalhoty, asi rifle a tmavou horní část těla. Otočil se s autem a dojel k pátému a šestému nástupišti hlavního nádraží, tam zaparkoval. Dále viděl, že muž s pistolí a muž se zkrvaveným obličejem se pošťuchují v autě. U zadní části auta stáli ve vozovce další dva muži, jeden měl na zádech velký batoh a druhý měl středně modré klasické rifle a tmavou bundu. Tito dva muži na sebe vzájemně mířili pistolemi. Svědek zatelefonoval na číslo 158, kde popsal, co se děje a pak vytáhl kameru a začal točit. Záznam předal na CD do spisu.

Svědék P. G. (č.l. 266) vypověděl, že při chůzi po ulici Masarykové směrem k hlavnímu nádraží, po pravé straně, viděl na zemi ležet zásobník. U paní, co obsluhovala v okýnku, požádal o kus papíru, zásobník do něj uchopil a odnesl ho směrem k Čedoku, kde se sjížděly policejní hlídky. Zásobník předal příslušníkovi policie v uniformě. Zásobník původně ležel zrovna v místě, kde je malá směnárnička asi 30 cm od stěny domu.

Svědék J. H. (č.l. 270), vypověděl, že pracuje jako policista na oddělení hlídkové služby a na ulici Nádražní přijeli jako první policejní hlídka. U budovy Čedoku byl již chumel lidí. Všimnul si kolegy, kterého osobně zná a slouží na OOP Brno-střed. Druhý kolega, policista v civilu, se ihned prokázal odznakem Policie ČR. Majitel směnárny tam chodil, pořvával a byl zmatený, vypadal na omdlení, tak ho posadili k autu. Dále tam byli dva podezřelí. Jednoho z nich spoutal rukama za zády, dál ho posadil do služebního auta. Asi po dvaceti minutách s kolegou zadrženého odvezli do cely.

Z výpovědi **svědka S. M.** (č.l. 280) vyplývá, že u poškozeného byl krátce před přepadením měnit peníze a je přesvědčen, že prosklené dveře do chodby za sebou zaklapnul.

Svědčyně G. M. (č.l. 282) vypověděla, že chvíli poté, co manžel šel za poškozeným vyměnit peníze, šla do budovy za ním, ale vnitřní dveře v chodbě byly zamčené a přes ně se nešlo dostat. Venku viděla muže, který si ji prohlížel, a to jí bylo nepříjemné.

Z provedených listinných důkazů je třeba zmínit následující:

Z přepisu volání na tísňovou linku (č.l. 27) je zřejmé, že svědek P. O. na policii oznámil, že na ulici Masarykové vyběhli dva muži s kuklami, kteří měli pistole a za nimi běžel muž od krve.

Dne 5.4.2012 byly ohledány prostory samotné směnárny (č.l. 38-80). Na místě byla nalezena řada biologických stop, což byly krevní stříkance, dále pak stopy trasologické, věcná stopa – pistole zn. Sig Sauer, kdy jedna nábojnice byla zaseknutá a nevyhozená v nábojové komoře a v zásobníku bylo šest ostrých nábojů. Z pistole a ze zajištěné elektrikařské pásky byly sejmuty otisky pachových stop. Ve vstupní chodbě do domu byl nalezen paralyzér. Dále pak byly zajištěny balistické stopy, a to průstřel plakátu, žaluzie a dvojitého skla okna směnárny, přičemž střela byla nalezena v rámu okna na protějším domě.

Dne 5.4.2012 bylo rovněž provedeno ohledání vozidla BMW, a to jednak přímo na ulici Nádražní (č.l. 28-37) a poté v policejních garážích (č.l. 81-107). V automobilu byla nalezena plynová pistole černé barvy se světle hnědou pažbou zn. Blow bez zásobníku a plynová pistole černé barvy zn. Röhm. V nábojové komoře pistole Röhm byla nalezena nábojnice z vystřelené nábojky. Na sedadle řidiče byla nalezena nábojka do plynové pistole. Ve vozidle byly zajištěny rovněž biologické stopy.

Z ohledání batůžku modré barvy s nápisem Adidas (č.l. 111-117) je zřejmé, jaké množství bankovek a v jakých měnách zde bylo uloženo. Seznam všech nalezených bankovek včetně přepočtu podle platného kurzovního lístku se pak nachází na č.l. 346-352 spisu.

Z lékařské zprávy (č.l. 330) vyplývá, že obžalovaný I. A. měl po zadržení zranění nad čelem, na okraji vlasaté části hlavy. U obžalovaného I. M. nebylo nalezeno žádné zranění (č.l. 334) a poškozený Ing. B. A. utrpěl tržnou ránu na hlavě velikosti asi 4 cm a další menší tržnou ránu, dále ránu o velikosti asi 3 cm v oblasti meziprstní řasy prvního a druhého prstu a tržnou ránu posledního článku malíku se snesením nehtu (č.l. 336-337).

K samonabíjecí pistoli zn. Sig Sauer bylo zjištěno, že tato byla oprávněnému držiteli M. K. odcizena při vloupání do domu, k němuž došlo 29.8. až 30.8.2008 v Praze (č.l. 338-345).

Při prohlídce těla obžalovaného I. A. dne 6.4.2012, kromě již ošetřených poranění na obličeji a hlavě byl nalezen červený šrám vzadu na pravém rameni, červená odřenina na pravém lokti, červená odřenina na levé noze zepředu nad kotníkem a zezadu pod lýtkem (č.l. 366). Na těle obžalovaného I. M. při prohlídce dne 6.4.2012 byla nalezena pouze starší jizva na koleni pravé nohy a odřenina červené barvy na pravém lokti vzadu (č.l. 367). Z orientační dechové zkoušky vyplývá, že ani u jednoho z obžalovaných v ranních hodinách dne 6.4.2012 nebyl zjištěn alkohol v dechu (č.l. 368).

Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví mechanoskopie (č.l. 392-405) vyplývá, že na košili poškozeného Ing. B. A. bylo zjištěno utržení knoflíku, které mohlo vzniknout při fyzickém napadení. Na oděvních součástech obžalovaných nebyla zjištěna mechanická poškození, která by mohla vzniknout při fyzickém napadení.

Ze znaleckého posudku v oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie (č.l. 406-408) vyplývá, že v daktyloskopických stopách zajištěných na místě činu nebyla zjištěna shoda s otisky obžalovaných.

Ze znaleckého posudku v oboru kriminalistika, odvětví trasologie (č.l. 409-423) vyplývá, že porovnáním trasologických stop zajištěných na místě činu se stopami vytvořenými obuví obžalovaných byla zjištěna skupinová příslušnost, tedy skupinová shoda těchto stop.

Z dalšího znaleckého posudku v oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie (č.l. 428-432) vyplývá, že na zajištěné pistoli zn. Sig Sauer a obou zajištěných plynových pistolích zn. Blow a Röhm nebyly zjištěny žádné daktyloskopické stopy.

Ze znaleckého posudku v oboru kriminalistika, odvětví balistika (č.l. 433-449) vyplývá, že odbornému zkoumání byly podrobeny všechny zajištěné pistole a nábojnice. Plynová pistole zn. Blow byla ke zkoumání předložena s prázdnou nábojovou komorou a bez zásobníku. V hlavní zbraně byly zjištěny povýstřelové zplodiny nasvědčující tomu, že ze zbraně bylo vystřeleno, k době poslední střelby se nelze blíže vyjádřit. Zásobník, který dne 5.4.2012 našel na ulici a odevzdal P. G., je typově příslušný k této plynovce. Zásobník obsahoval 4 ks kompletních nábojek do plynovky.

Samonabíjecí pistole plynovka zn. Röhm byla předložena ke zkoumání nenabitá s prázdnou nábojovou komorou a vysunutým zásobníkem. V hlavní zbraně byly zjištěny povýstřelové zplodiny nasvědčující tomu, že ze zbraně bylo vystřeleno, k době poslední střelby se nelze blíže vyjádřit. Předložený zásobník je typově příslušný k předložené zbraně. Kapacita zásobníku je 8 ks nábojek a zásobník obsahoval 7 ks kompletních nábojek do plynovky. Vystřelená nábojnice, která byla zajištěna v nábojové komoře plynovky zn. Röhm, pochází z nábojky do plynovky a byla konstatována pravděpodobná shoda se stopami na nábojnicích získaných při zkušební střelbě z této plynovky Röhm. Dále pak porovnáním stop na zkoumané nábojnici se stopami na nábojnicích získaných při zkušební střelbě z plynovky Blow byla konstatována neshoda.

Další vystřelená nábojnice pocházející z nábojky do plynovky, zajištěná na sedadle vozidla BMW, je příslušná do plynovky ráže 9 mm. Tato nábojnice vykazuje stopy po vystřelení rážově odpovídající zbraně a stopy vytvořené při výstřelu na této nábojnici byly porovnány se stopami na nábojnicích získaných při zkušební střelbě z plynovky Blow a byla konstatována pravděpodobná shoda, zatímco při porovnání stop na této nábojnici se stopami na nábojnicích získaných při zkušební střelbě z plynovky Röhm byla konstatována neshoda.

Samonabíjecí pistole švýcarské výroby zn. Sig Sauer byla ke zkoumání předložena nenabitá s prázdnou nábojovou komorou a vysunutým zásobníkem. V hlavní byly zjištěny charakteristické stopy očazení po střelbě, k době poslední střelby se nelze blíže vyjádřit. S pistolí byla provedena zkušební střelba a v předloženém stavu je zbraň schopná střelby. Zkušební střelba proběhla bez závad. Předložený zásobník je příslušný ke zbraně, kapacita zásobníku je 8 ks nábojů a zásobník obsahoval 6 ks kompletních ostrých nábojů. Náboje jsou v dobrém technickém stavu, schopné použití a byly spotřebovány při zkušební střelbě. Vystřelená nábojnice je ze střeliva vyrobeného v roce 1944 a závěr zkoumání je takový, že zkoumaná nábojnice mohla být vystřelena v pistoli zn. Sig Sauer, neboť druhové znaky jsou shodné, ale individuální znaky se nezobrazily. Zdeformovaná střela rovněž mohla být vystřelena z pistole zn. Sig Sauer, kdy opět jsou druhové znaky shodné a individuální znaky se nezachovaly.

K popsané závadě se písemně zpracovaný znalecký posudek vyjadřuje tak, že pistole zn. Sig Sauer byla ke zkoumání předložena s prázdnou nábojovou komorou a vystřelená

nábojnice byla předložena samostatně. Nelze tedy přesně určit stav zbraně a polohu jednotlivých částí mechanismu v době výskytu popsané závady. Během zkušební střelby se tato závada neprojevila a její příčiny lze popsat pouze obecně. Příčinou závady může být blokování závěru pistole rukou střelce při špatném úchopu zbraně, či držení závěru jiným způsobem tak, že při výstřelu závěr nemohl proti rámu pistole vykonat pohyb vzad, tím nedošlo k vytažení a vyhození vystřelené nábojnice z hlavně.

Při hlavním líčení k tomuto vyslechnutý znalec dodal, že pokud by došlo k pokusu o vystřelení, když by byl vystřelený náboj v komoře, tak by docházelo k charakteristickému cvaknutí, kdy bicí kohout narazí na zadní stranu závěru a efekt by byl stejný ať je zbraň prázdná, nebo ať je v komoře vystřelená nábojnice.

Ve znaleckém posudku z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika (č.l. 450-473) jsou hodnoceny jednotlivé zajištěné biologické stopy. Z pistole zn. Sig Sauer byly provedeny stěry a v jednom z nich byl stanoven směsný profil DNA nejméně tří osob, přičemž bylo zjištěno, že jsou zde detekovány všechny znaky obsažené v profilech DNA srovnávacích vzorků obžalovaného I. A. a poškozeného Ing. B. A.. Stěry byly rovněž provedeny z plynové pistole zn. Blow, ze stěru byla izolována DNA a byla zjištěna individuální shoda s porovnávacím materiálem poškozeného Ing. B. A..

Stejně tak byly stěry provedeny z plynové pistole zn. Röhm a z těchto stěrů byla izolována DNA. V jednom ze stěrů byl stanoven směsný profil DNA nejméně tří osob a porovnáním se srovnávacími vzorky byly zjištěny všechny znaky obsažené v profilech DNA srovnávacích vzorků poškozeného Ing. B. A. a obžalovaného I. A..

Stěry byly provedeny i ze šedých pracovních rukavic. Rovněž z nich byla izolována DNA, přičemž zde byla zjištěna individuální shoda s profilem DNA poškozeného Ing. B. A..

Dále pak byla izolována DNA z jednotlivých krevních stop zajištěných na místě činu. Ve většině případů se jedná o krevní stopy, jejichž zůstavitelem je podle provedené DNA analýzy poškozený Ing. B. A.. V jednom případě, a to u stopy označené č. 38, byl nalezen profil DNA obžalovaného I. A..

Stejně tak ze stop zajištěných při ohledání vozidla BMW byla izolována DNA. Opět ve stopách převažuje vzorek DNA, jehož zůstavitelem je poškozený Ing. B. A.. Pouze v jednom případě byl zjištěn směsný profil DNA nejméně dvou osob, kdy zůstaviteli jsou poškozený Ing. B. A. a obžalovaný I. A..

Dále pak byly zkoumány i oděvní součásti obou obžalovaných, přičemž jak na oděvních součástech obžalovaného I. A., tak i na oděvních součástech obžalovaného I. M. byla zjištěna lidská krev, ze které byl stanoven DNA profil, jehož zůstavitelem je poškozený Ing. B. A..

Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví fyzikální chemie (č.l. 477-483) vyplývá, že jak u obžalovaných, tak u poškozeného byl zjišťován výskyt povýstřelových zplodin na rukou a ve vlasech, přičemž na hřbetu levé ruky obžalovaného A. byly nalezeny v ojedinělém množství částice povýstřelových zplodin jednoznačně indikující. Na vzorcích z rukou obžalovaného M. nebyly nalezeny částice povýstřelových zplodin. Na vzorcích z rukou poškozeného nebyly nalezeny částice povýstřelových zplodin. Na vzorku z výčesu vlasů obžalovaného A. byly v ojedinělém množství nalezeny částice povýstřelových zplodin

jednoznačně indikující. Na vzorku z výčesu vlasů obžalovaného M. nebyly nalezeny částice povýstřelových zplodin.

Porovnáním chemického složení byla zjištěna druhová shoda mezi ojedinělými částicemi nalezenými na vzorku z výčesu vlasů obžalovaného A. s částicemi zjištěnými na vzorku z přechodového kuželu a hlavně plynové pistole zn. Röhm a dále druhová shoda mezi ojedinělými částicemi nalezenými na vzorku ze hřbetu levé ruky obžalovaného A. a na vzorku z vlasů obžalovaného A. s částicemi zjištěnými na vzorku z přechodového kuželu a hlavně plynové pistole zn. Blow. Při zkoumání částic povýstřelových zplodin ze zápalky náboje, tak jako obecně při všech fyzikálně chemických analýzách, nelze dovršit individuální identifikaci, vždy se jedná o zjištění druhové (skupinové) shody.

Odborným vyjádřením v oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat (č.l. 486-488) byl zkoumán zajištěný mobilní telefon, ovšem ze zkoumání nevyplývaly žádné podstatné skutečnosti pro posuzovanou věc.

Ze zpracovaného znaleckého posudku v oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie (č.l. 491-499) vyplývá, že v krvi obžalovaných nebyl nalezen žádný alkohol. V moči obžalovaného M. byl pozitivní záchyt opiátových derivátů, ovšem stanovená koncentrace tohoto derivátu se pohybovala při dolní hranici terapeutického rozmezí.

Ze zpracovaného znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie (č.l. 507-517) vyplývá, že obžalovaný I. M. netrpí a ani v době spáchání trestného činu netrpěl žádnou duševní poruchou, mohl rozpoznat protiprávnost svého jednání a mohl své jednání ovládat.

Z jednotlivých odborných vyjádření v oboru metody pachové identifikace (č.l. 522-530) vyplývá, že byla zjištěna shoda srovnávací pachové konzervy obou obžalovaných s otiskem pachové stopy sejmutým z pistole zn. Sig Sauer nalezené při ohledání na místě činu ve směnárně. Dále pak byla zjištěna shoda pachu mezi srovnávací pachovou konzervou obžalovaného M. s otiskem pachové stopy sejmutým z pistole hnědé barvy nalezené při ohledání vozidla BMW, přičemž z provedené fotodokumentace na č.l. 446 je zřejmé, že se jedná o plynovku zn. Blow a dále pak byla zjištěna shoda mezi srovnávací pachovou konzervou obžalovaného A. a otiskem pachové stopy sejmutým z pistole černé barvy při ohledání vozidla BMW, přičemž z fotodokumentace na č.l. 447 je zřejmé, že se jedná o plynovku Röhm patřící poškozenému.

K důkazu byl též proveden kamerový záznam zabírající prostor okna směnárny a vstupních dveří do domu v Brně, Masarykova 34, směrem k hlavnímu nádraží a k rohu s ulicí Bašty a z tohoto je zřejmé, že v čase 18.08 hodin dva muži vstupují do domu Masarykova 34, v čase 18.09.41 hodin je patrný výstřel z okna směnárny. V čase 18.11.08 hodin vybíhá z domu první z pachatelů, v čase 18.12.00 hodin vybíhá druhý z pachatelů pronásledovaný směnárníkem a poté i svědkem M. a v čase 18.13 hodin svědek G. sbírá před oknem směnárny ze země nějaký předmět.

Dále byl k důkazu přehrán záznam pořízený svědkem K. zachycující situaci bezprostředně po zadržení obou obžalovaných u auta BMW na ulici Nádražní. Z tohoto záznamu zejména vyplývá, že oba obžalovaní byli oblečeni v bundách tmavé barvy, obžalovaný A. má rifle světlejší modré barvy a obžalovaný M. má rifle tmavší modré barvy.

Obžalovaný A. měl též batůžek na zádech. Poškozený, který byl zraněný, měl v té době batůžek s penězi u sebe.

Po zhodnocení provedeného dokazování nemá soud pochybnosti o tom, že ke spáchání zažalovaného skutku došlo ve spolupachatelství oběma obžalovanými. Z pachatelství zažalovaného skutku jsou oba obžalovaní usvědčováni jak důkazy přímými, jimiž jsou zejména svědecké výpovědi Ing. B. A., D. M., P. O., D. J., I. D. a P. H., záznam kamerového systému na ulici Masarykova, kamerový záznam, který pořídil svědek K. a důkazy nepřímými, jimiž jsou zejména výsledky odborných zkoumání v oboru balistika, trasologie a metoda pachové identifikace.

Obžalovaný I. A. byl od chvíle, když začal skutek páchat, v blízkém kontaktu s poškozeným, který ho poté za pomoci dalších svědků pronásledoval až k vozidlu BMW, kde byl tento obžalovaný zadržen, a to i s odcizenou finanční hotovostí a s plynovou pistolí poškozeného. Na pistoli Sig Sauer užitě k napadení poškozeného byl nalezen jeho pach.

Obžalovaný I. M. po prvotním blízkém kontaktu s poškozeným z prostoru směnárny utekl, přesto je však s jistou výhradou poškozeným poznán. Na pistoli Sig Sauer užitě k napadení poškozeného byl také nalezen jeho pach. Při útěku ihned před vstupními dveřmi do domu ztratil zásobník z plynovky Blow, se kterou byl později u vozidla BMW zadržen.

Svědecká výpověď poškozeného Ing. B. A. je od počátku trestního řízení až do doby hlavního líčení logická, konstantní a v podstatných bodech neměnná. Poškozený vypovídal věcně, nesnažil se ve své výpovědi nic přikrašlovat a rozhodně nebyla jeho výpověď vedena snahou uškodit obžalovaným. Pokud například uváděl, že pachatelé byli maskovaní a nedokázal uvést jak, tak na výslovné dotazy, jak maskování vypadalo, odpovídal, že nedokáže uvést jak, ale ví, že byli maskovaní.

Po zadržení byl mimo jiné u obžalovaného A. nalezen modrý nákrčník a u obžalovaného M. černý šátek (č.l. 119 a 125). Toto jsou předměty, které mohou lehce k zamaskování sloužit. O maskování obou pachatelů ostatně vypovídá i svědek O..

Z toho, co poškozený dále uvádí je zřejmé, že jeho přepadení nebylo náhodné a nemohlo být výsledkem okamžitého nápadu. Pachatelé byli dva, z jejich strany se jednalo o připravenou, vytipovanou a koordinovanou akci, když kromě zbraní, z nichž jedna byla pravá střelná zbraň a jedna byla plynovka, si přinesli maskování i poutací elektrikařské pásky, které na místě měly sloužit ke sputání poškozeného. Jeden plastový stahovací řemínek byl po zadržení nalezen i u obžalovaného M. (č.l.125).

Pokud se týká obhajoby obou obžalovaných, obžalovaný I. M. k věci nevypovídal. Obžalovaný I. A. prezentoval svou verzi události, ovšem podle názoru soudu je tato obhajoba dílem nevěrohodná, dílem nelogická.

Soud nemá pochybnosti o tom, že ona osoba údajně neznámého S. vůbec neexistuje. Bylo by vrcholně nelogické, pokud by tato třetí osoba odlišná od obžalovaných měla vzít I. A. s sebou k prostoru směnárny a zde za pomoci střelné zbraně napadnout směnárníka, s čímž by I. A. neměl mít vůbec nic společného. Nepochybně by si onen neznámý S. na realizaci takového přepadení nevzal naprosto nepoučenou osobu, kterou měl být I. A., neboť tento by mu spíše při realizaci samotného přepadení překážel.

Rovněž další popis celé události obžalovaným A. je naprosto nelogický. Tento vůbec neobjasnil, jak se k němu dostala plynová pistole poškozeného, batoh poškozeného s finanční hotovostí (což obžalovaný popírá), prakticky se vůbec nevyjadřuje k tomu, že na útěku pronásledovatele ohrožoval zbraní a proč se snažil s vozidlem BMW z místa ujet.

Zůstalo neobjasněno, odkud obžalovaní získali tip na přepadení poškozeného Ing. B. A., z jakého zdroje znali jeho zvyky a jak věděli, jakým způsobem se mají dostat ke dveřím vedoucím do samotného prostoru směnárny. Nicméně z kamerového záznamu pocházejícího z kamery protějšího domu naproti směnárně na ulici Masarykova je zcela zřejmé, že do domu, ve kterém je směnárna umístěna, v čase 18.08 hodin vchází dva muži, oba jsou oblečeni velmi podobně, mají tmavé bundy a modré rifle, jedny jsou světlejší a jedny tmavší, oba muži mají tmavé vlasy. Dále pak kamerový záznam plně odpovídá tomu, co vypověděl poškozený, tedy že v prostoru směnárny došlo k potyčce s jedním z pachatelů, který držel ostře nabitou střelnou zbraň a tato vystřelila. Ze záznamu je patrné, že v čase 18.09.41 hodin došlo k výstřelu, na který reagovali i kolemjdoucí na ulici. Ze záznamu je dále patrné, že v čase 18.11.08 hodin z domu vybíhá první z pachatelů, tento kousek od vstupních dveří do domu ztratil zásobník z plynové pistole zn. Blow, který zde později sebral a odevzdal svědek P. G. (na záznamu patrné v čase 18.13 hodin). Následně pak z domu v čase 18.12 hodin vybíhá druhý z pachatelů pronásledovaný poškozeným, v 18.12.10 hodin je zaznamenán probíhající svědek D. M.. Tento kamerový záznam odpovídá výpovědi poškozeného též z časového hlediska. Ze záznamu je zřejmé, že prakticky jednu minutu poté, co oba pachatelé vešli do domu na ulici Masarykova 34 v Brně, vyšel přes okno směnárny výstřel, poté za další dvě minuty první z pachatelů dům opouští, o minutu později opouští dům i druhý pachatel pronásledovaný poškozeným.

Za důležitý důkaz soud považuje kamerový záznam pořízený svědkem K., z něhož je zřejmé, že bezprostředně po zadržení měli oba obžalovaní oblečeny tmavé bundy a rifle modré barvy, obžalovaný A. světlejší a obžalovaný M. tmavší, což bylo obhajobou zpochybňováno. Toto oblečení obžalovaných plně odpovídá oblečení pachatelů, jak je vidět na kamerovém záznamu z ulice Masarykova. Ze záznamu je rovněž zřejmé, jak obžalovaný I. M. vypadal, v té době měl i delší vlasy.

Poškozený jednoznačně popsal, čeho se vůči němu pachatelé uvnitř samotného prostoru směnárny dopustili a jeho výpověď je v souladu s dalšími zjištěnými skutečnostmi. Předně je zřejmé, že poškozený byl zraněn na hlavě, což jak uvádí vzniklo po bití ze strany obžalovaných. Zranění bylo silně krvácivé, čemuž nasvědčují zajištěné krevní stopy na místě činu. Rovněž nález střelného kanálu, který směřoval šikmo vzhůru, svědčí o tom, že k výstřelu došlo u země, jak poškozený vypovídá, a to za situace, kdy sám držel rukou závěr hlavně. Již v první výpovědi z 20.4.2012 poškozený jednoznačně uvedl, že ani druhý pachatel mu nedal čas a oba ho bili do hlavy a po celém těle. Protože byl zkrvavený a neměl sílu, aby se oběma bránil, rozhodl se, že bude předstírat bezvědomí. Jednoznačně vypověděl, že se škvírou očí díval a viděl, jak mu jeden z pachatelů přikládá pistoli k srdci, snažil se vystřelit a pistole opakovaně cvakla. Až 18.7.2012 byl zpracován znalecký posudek z balistiky, který v podstatě říká, jaká byla příčina možné závady na pistoli a pokud by poškozený skutečně neprožil to o čem vypovídá, nemohl 20.4.2012 znát závěry zpracovaného znaleckého posudku a nemohl by vypovídat o tom, že pistole cvakala, ale výstřel nevyšel. Dále je třeba zohlednit i tu skutečnost, že na místě činu byly nalezeny jak elektrikářské pásky, o kterých poškozený uváděl, že ho jimi jeden z pachatelů chtěl spoutat, tak i elektrický paralyzér, o němž poškozený vypověděl, že tento vůči němu jeden z pachatelů použil. Výpověď poškozeného

ohledně toho, co se dělo na místě činu je proto věrohodná a soud z ní při svém rozhodování vycházel.

Oba obžalovaní byli na počátku konfliktu ozbrojeni pistolemi, na plynovce Blow byl zjištěn pouze pach obžalovaného M.. Lze proto dovodit, že tuto plynovku neměl v ruce obžalovaný A.. Na pistoli Sig Sauer byl nalezen pach obou obžalovaných. Soudu jsou samozřejmě známy možnosti pachového přenosu, ovšem v této konkrétní věci se obhajoba omezuje pouze na obecné konstatování, že pach obžalovaného M. byl na tuto pistoli přenesen z něčeho jiného. Žádnou možnou verzi přenosu pachové stopy však již obhajoba nenabízí a v daném případě nemá soud důvodu pochybovat o tom, že s pistolí Sig Sauer byl v kontaktu i obžalovaný M., např. za situace, kdy se oba obžalovaní krátce před skutkem v autě, kterým přijeli, touto pistolí Sig Sauer i plynovkou zn. Blow ozbrojili. Situace na místě činu pak již nevyžadovala, aby si obžalovaní vzájemně mezi sebou museli pistole vyměňovat. Soud vychází z toho, že plynovku Blow u sebe neměl obžalovaný A., měl tedy u sebe pistoli Sig Sauer, se kterou střílel jak při prvním kontaktu a potyčce s poškozeným, tak se z ní pokusil vystřelit, když poškozený bezvládně ležel. I podle samotného poškozeného byl obžalovaný M. tím z pachatelů, který se nacházel u hlavy poškozeného a chtěl ho poutat a obžalovaný A. byl tím, který byl u svědkových nohou a bral batoh s penězi. Při odchodu obou pachatelů utíkal obžalovaný M. jako první a obžalovaný A., který měl batoh s penězi, se s poškozeným ještě rval, sebral jeho plynovku a s touto i s penězi utekl.

Poškozený také uvedl, že pachatelé jednoznačně věděli, jakou věc vzít, nic neprohledávali a odcizili pouze batoh s finanční hotovostí, což bylo opět prokázáno tím, že uvedený batoh donesl do vozidla BMW obžalovaný A..

Poškozený rovněž logicky objasnil i další sled událostí, kdy uvedl, že se pachatelé odmaskovali, aby mohli vyjít normálně na ulici a že se je rozhodl pronásledovat s vlastní plynovou pistolí. Jediný rozpor nastává mezi výpovědí Ing. B. A. a výpovědí svědka P. O. ohledně toho, zda pachatelé na útěku byli maskovaní. Podle poškozeného se tito odmaskovali před útekem ze směnárny, zatímco svědek O. vypověděl, že jeden z utíkajících pachatelů měl ještě šátek na obličejí a druhému se šátek z obličejí už svezl. Nejde o podstatný rozpor a navíc ze všech svědeckých výpovědí je zřejmé, že o částečném maskování prchajících pachatelů vypovídá pouze svědek O.. Lze tedy dovodit, že tento svědek viděl utíkat z místa činu i obžalovaného M., zatímco další svědkové už viděli pouze obžalovaného A. pronásledovaného poškozeným.

Z výpovědi poškozeného je dále patrné co se dělo, když po utíkajících pachatelích vystřelil ze své plynové pistole zn. Röhm. Že bylo z této plynové pistole stříleno prokazuje i znalecký posudek z balistiky, kdy v nábojové komoře této plynovky zůstala jedna vystřelená nábojnice.

I další provedené důkazy prokazují věrohodnost výpovědi poškozeného, neboť obžalovaný A. byl lehce zraněn nad čelem, což odpovídá tvrzení poškozeného, že mu dal ránu do hlavy, dále pak obžalovaný A. byl v autě BMW zadržen i s plynovkou Röhm, kterou získal při potyčce s poškozeným.

Sled událostí u vozidla BMW, při kterém došlo k zadržení obou obžalovaných, vyplývá zejména ze svědeckých výpovědí ing. B. A., D. M., D. J., J. A., I. D., P. H. a M. K..

Přestože je zřejmé, že svědci, kteří sledovali pronásledování obžalovaného A. poškozeným a svědkem M., jakož i následnou potyčku v automobilu BMW a zákrok svědka J., viděli stejnou událost, popisují ji rozlišně a v tomto je vidět, nakolik může být individuální

vnímání konkrétní situace, která najednou nastane, aniž ji dotyčný člověk očekává a později ji popisuje odlišně od reality. Takto například svědek A. vůbec nezmiňuje přítomnost poškozeného uvnitř automobilu, výstřel přisuzuje tahání se o pistoli mezi obžalovaným A. a svědkem M. a prakticky vůbec neregistruje aktivní činnost obžalovaného M. na místě.

Z výpovědi svědka O. vyplývá, že oba muži, které viděl s pistolemi utíkat, použili k maskování obličeje šátek a podle markantů, které měl možnost pozorovat, utíkající muži s pistolemi byli ti, kteří byli posléze zadrženi policií.

Jisté je, že u vozidla BMW již došlo pouze k jednomu výstřelu, a to když obžalovaný M. z plynovky Blow střílel na poškozeného, který seděl v autě na obžalovaném A.ovi a znemožňoval mu odjet. Je zřejmé, že obžalovaný M. mohl ze své plynovky Blow vystřelit pouze jednu nábojku, kterou měl v hlavni, neboť v té době již neměl k pistoli zásobník, tento ztratil při útěku ze směnárny.

Obhajobou bylo poukazováno na údajnou nelogičnost chování obžalovaného M. spočívající v tom, že pokud by se zažalovaného skutku dopustil, nevracel by se k autu, kterým obžalovaní přijeli a nesnažil by se zasáhnout do rvačky v autě. Je třeba si uvědomit, že klíče od auta BMW měl u sebe obžalovaný A., který ve chvíli, kdy I. M. utíkal ze směnárny, ještě zůstal na místě činu. I. M. nemohl vědět jak celá akce dopadla, zůstal prakticky bez jakýchkoliv dokladů a peněz, proto mu nezbyvalo nic jiného, než čekat poblíž auta, kterým přijeli, zda se spoluobžalovaný A. objeví. Když I. A. přiběhl k autu, byl pronásledován dvěma osobami v civilním oblečení. Obžalovaný M. neviděl, že by na místě byli přítomni policisté v uniformě a je proto pochopitelné, že se snažil pomoci spoluobžalovanému odtrhnout od něj poškozeného, který zabraňoval v odjezdu automobilu. Za situace, kdy na místo přišel policista D. J. s namířenou služební zbraní a jako policista se představil, již ani I. M. reálnou možnost k útěku neměl.

Skutečnost, že obžalovaní zanechali pistoli zn. Sig Sauer na místě činu, je lehce vysvětlitelná tím, že ve chvíli, kdy zjistili, že již nestřílí, byla pro ně bezcenná, neboť nefungovala a zamyšlený záměr, tedy usmrcení poškozeného, se jim nepodařil uskutečnit.

Rovněž na skutečnosti, že zásobník pistole zn. Sig Sauer je celkem na osm nábojů a v zásobníku bylo nalezeno nábojů šest a jedna nábojnice vystřelená, není nic nelogického. Neznamená to, že pistole nemohla být nabitá jen sedmi náboji. Žádný další výstřel z ostré zbraně poškozeným ani dalšími osobami zaznamenán nebyl a samozřejmě žádná další nábojnice na místě činu také nalezena nebyla.

Pokud se týká nálezu povýstřelových zplodin jednoznačně indikujících na hřbetu levé ruky a ve výčesu vlasů obžalovaného A., je skutečností, že byla zjištěna pouze druhová shoda s částicemi povýstřelových zplodin, které mohly pocházet z výstřelů z plynových pistolí, ať již značky Röhm nebo značky Blow. S ohledem na skutečnost, že obžalovaný I. A. měl prokazatelně v době spáchání skutku na ruku rukavice, jak o tom hovoří svědek M. a je to zřejmé i z fotodokumentace ohledání vozidla BMW, je spíše náhoda, že se na hřbetu levé ruky obžalovaného A. podařilo vůbec povýstřelové zplodiny zajistit. Rovněž po zadržení obžalovaného M. byly u něj nalezeny černé kožené rukavice (č.l.125), lze proto předpokládat, že je měl na ruku i v době spáchání skutku, proto na jeho rukách nebyly částice povýstřelových zplodin nalezeny. Trasologické stopy zajištěné v samotném prostoru směnárny či v chodbičce před směnárnou vykazují jen skupinovou shodu s otisky obuvi obžalovaných. Soud si je však vědom té skutečnosti, že málokdy se podaří prokázat přímo

individuální shodu zajištěné stopy s otiskem konkrétní zkoumané obuvi, navíc pak zajištěné trasologické stopy pouze dokreslují důkazní situaci, ve věci nejsou vůbec důkazy zásadními a je zřejmé, že s dalšími důkazy nejsou v rozporu.

Ze všech shora uvedených důvodů tak soud dospěl k závěru o vině obou obžalovaných.

Obžalovaní I. A. a I. M. svým jednáním popsaným ve výroku rozsudku, kdy společně po vzájemné domluvě, se záměrem opatřit si finanční prostředky i za cenu usmrcení poškozeného, dne 5.4.2012 v době kolem 18:08 hodin v Brně, na ulici Masarykova 34, po předchozím zamaskování a s připravenými zbraněmi – nelegálně drženou samonabíjejí pistolí Sig Sauer ráže 9 mm Luger a plynovou pistolí zn. Blow vstoupili do prostoru směnárny poškozeného Ing. B. A., nar. xxxx, namířili zbraň na poškozeného a tohoto fyzicky napadli, bili poškozeného do hlavy a do celého těla, obžalovaný M. mu přikládal k tělu elektrický paralyzér a obžalovaný A. ve chvíli, kdy poškozený předstíral bezvědomí, ležící na zádech na podlaze směnárny, mu přiložil ústí hlavně pistole Sig Sauer nabité ostrými náboji ráže 9 mm Luger zepředu na levou stranu hrudníku do oblasti srdce a opakovaně zmáčkl spoušť, kdy k zamýšlenému následku - usmrcení poškozeného - nedošlo pouze náhodou k výstřelu z důvodu zaseknutí vystřelené nábojnice v nábojové komoře, poté se zmocnili batohu poškozeného s finanční hotovostí 1.430.574,- Kč a ze směnárny utekli, naplnili po subjektivní i objektivní stránce zákonné znaky skutkových podstat zločinu vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. j) trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku a přečinu nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1 trestního zákoníku.

Na rozdíl od podané obžaloby posoudil soud jednání obou obžalovaných jako zločin vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. j) trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku a přečinu nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1 trestního zákoníku spáchané ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku. Jednání obou obžalovaných bylo vedeno společným úmyslem opatřit si finanční prostředky poškozeného, neboť jejich trestná činnost nebyla žádnou náhodnou akcí, byla předem připravena a vytipována. Kromě vytipování místa a doby přepadení poškozeného se obžalovaní připravili tak, že si obstarali zbraň, a to jednu střelnou zbraň s ostrými náboji a jednu plynovku, dále pak elektrický paralyzér, připravili si i elektrická páska sloužící ke spoutání poškozeného a maskování obličeje. Takto maskování a ozbrojení napadli poškozeného, kterého společně bili. Poté, co se poškozený bránil a z nabitě pistole vyšel výstřel, nábojnice zůstala v závěru hlavně. Když poškozený předstíral bezvědomí, obžalovaný I. M. přikládal poškozenému k tělu paralyzér a obžalovaný I. A. se snažil usmrtit poškozeného přiložením pistole bezprostředně k srdci, avšak tato pro závadu nevystřelila. Obžalovaný I. M. se v této chvíli nijak od jednání spoluobžalovaného A. nedistancoval, proti tomuto nijak aktivně nezasáhl, ač mu v tom nic nebránilo, neboť poškozený v té době jen ležel a předstíral bezvědomí. Za této situace mohli oba obžalovaní nerušeně a bez problémů přikročit k tomu, co učinili následně, tedy vzít batoh s finanční hotovostí a z místa činu odejít, ovšem nadále útočili proti tělesné integritě poškozeného tak, jak bylo řečeno výše, kdy obžalovaný A. se pokusil opakovaným stisknutím spouště střelit poškozeného do srdce, avšak pistole pro závadu způsobenou aktivní obranou poškozeného nevystřelila a obžalovaný M. dal poškozenému k tělu elektrický paralyzér a nijak spoluobžalovanému A.ovi ve snaze střelit poškozeného nebránil. Předchozí společná dohoda obou obžalovaných vyplývá jak z předchozí přípravy a plánování skutku, tak i z jejich faktického konání na místě činu a jejich společné jednání proto vykazuje všechny znaky spolupachatelství ve smyslu § 23 trestního zákoníku.

Skutečnosti spočívající v tom, že se obžalovaní na průběhu celé akce předem domluvili, ozbrojili se ostře nabitou pistolí, maskovali se, na místo činu si donesli též elektrický paralyzér s další plynovou pistolí a poutací pásky, obžalovaný A. se poškozeného snažil střelit do srdce za situace, kdy poškozený jen ležel a nekladl žádný odpor, čemuž spoluobžalovaný M. nijak nebránil a naopak v té chvíli útočil na poškozeného elektrickým paralyzérem, tak svědčí o rozmyslu obou obžalovaných podle § 140 odst. 2 trestního zákoníku ve vztahu k úmyslu poškozeného usmrtit, jako o kvalifikovaně vyšší formě úmyslu.

Soud je povinen zažalovaný skutek kvalifikovat podle všech v úvahu připadajících ustanovení trestního zákoníku. V daném případě z popisu skutku, pro který bylo zahájeno trestní stíhání a byla podána obžaloba vyplývá, že se oba obžalovaní dopustili útoku na poškozeného po předchozím neoprávněném opatření si pistole zn. Sig Sauer, tedy zbraně kategorie B ve smyslu § 5 odst. a) zákona č. 119/2002 Sb. o zbraních. Ani jeden z obžalovaných nesplňuje první podmínku uvedenou v ustanovení § 18 odst. 1 písm. a) zákona č. 119/2002 Sb. nutnou pro vydání zbrojního průkazu fyzické osobě, a to místo pobytu na území České republiky. Soud proto ani nečinil dotaz na příslušný evidenční orgán, zda některý z obžalovaných je na území České republiky oprávněným držitelem střelné zbraně, neboť pokud zde obžalovaní nejsou hlášeni k pobytu, nesplňují již jednu ze základních podmínek pro vydání zbrojního průkazu, naopak je zřejmé, že pistole zn. Sig Sauer přechovávali bez povolení. Jejich jednání bylo proto posouzeno jako jednočinný souběh obou trestných činů.

Dále je zřejmé, že předmětná zbraň byla odcizena původnímu oprávněnému vlastníkovi M. K. v roce 2008. I když samozřejmě nebylo prokázáno, kdy a kde si obžalovaní tuto zbraň opatřili, naprosto není vyloučeno, aby si zbraň nelegálně opatřili v Rakousku, v České republice nebo jakékoli další zemi, neboť skutečně není zřejmé, kde se nacházela od odcizení od roku 2008.

Ve vztahu k základním skutkovým podstatám obou trestných činů i ve vztahu ke kvalifikované skutkové podstatě zločinu vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. j) trestního zákoníku oba obžalovaní jednali úmyslně ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť po promyšlení a plánování trestné činnosti chtěli poškozeného usmrtit za účelem získání majetkového prospěchu, přičemž k realizaci svého záměru se mimo jiné ozbrojili nelegálně drženou střelnou zbraní.

Při úvahách o druhu a výměře trestu ukládaného obžalovaným soud přihlédl ke všem hlediskům uvedených v § 39 odst. 1, odst. 3, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku. Oba obžalovaní svým jednáním porušili zájem společnosti na kontrole držení střelných zbraní a zejména zájem společnosti na ochraně života a zdraví každého člověka, následně pak i zájem společnosti na ochraně cizího majetku. Způsob spáchání trestného činu lze označit za promyšlený a plánovitý, což bylo ostatně vyjádřeno i ve zvolené právní kvalifikaci § 140 odst. 2 trestního zákoníku, tedy že se obžalovaní skutku dopustili s rozmyslem. Pouze díky aktivní obraně poškozeného a s tím související poruchy na zbrani nedošlo k zamýšlenému následku, tedy k usmrcení poškozeného, ovšem tento následek nenastal nezávisle na vůli obžalovaných. Jednoznačnou pohnutkou jednání obžalovaných byla snaha získat majetkový prospěch.

Obžalovaným musel být ve smyslu § 43 odst. 1 trestního zákoníku ukládán trest za dva spáchané trestné činy, a to v rámci trestní sazby § 140 odst. 3 trestního zákoníku, který je přísnější z obou sbíhajících se trestných činů. Obžalovaní byli ohroženi trestem odnětí

svobody od 15-ti do 20-ti let. S přihlédnutím ke skutečnosti, že jednání obžalovaného A., který ostře nabitou pistolí přiložil k srdci poškozeného a opakovaně stiskl spoušť, avšak v důsledku závady na pistolí k výstřelu nedošlo, bylo aktivnějším jednáním, které mělo vést ke smrti poškozeného, bylo na místě tomuto obžalovanému ukládat přísnější trest, a proto mu soud rozhodl uložit úhrnný trest odnětí svobody mírně nad polovinou trestní sazby § 140 odst. 3 trestního zákoníku v trvání 18-ti roků. Zohlednil rovněž tu skutečnost, že obžalovaný A. byl tím, kdo přímo odcizil batoh s finanční hotovostí a s tímto ze směnárny utekl.

Obžalovanému I. M., jehož jednání menší měrou přispělo k dokonání zamýšleného následku, soud rozhodl uložit úhrnný trest při dolní hranici trestní sazby § 140 odst. 3 trestního zákoníku v trvání 15-ti roků a 10-ti měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. d) trestního zákoníku byli oba obžalovaní podle zákonných hledisek zařazeni pro výkon uložených trestů do věznice se zvýšenou ostrahou, neboť jim byl uložen trest odnětí svobody za zvlášť závažný zločin ve výměře převyšující 8 let.

Oba obžalovaní přijeli do Brna z Vídně pouze za účelem spáchání trestné činnosti osobním automobilem BMW, jehož vlastníkem je obžalovaný I. A., které zaparkovali kousek od místa činu. Je tedy zřejmé, že toto vozidlo bylo užito ke spáchání trestného činu a mělo obžalovaným posloužit k urychlenému opuštění města Brna po spáchání skutku. Soud proto dospěl k závěru, že je na místě ve smyslu § 70 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku uložit i trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to ve výroku rozsudku konkretizovaného vozidla zn. BMW, jehož majitelem je obžalovaný I. A..

Obžalovaný I. M. ke spáchání trestného činu použil i plynovou pistolí zn. Blow, přičemž v závěrečné řeči obhájkyň konstatovala, že tato plynová pistole je jeho. Je proto rovněž na místě uložit mu podle § 70 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to výše specifikované plynové pistole zn. Blow.

Oba obžalovaní jsou státními příslušníky Xxxx a v České republice se kromě přečinu dopustili i zvlášť závažného zločinu. Bezpečnost osob i majetku v České republice proto vyžaduje, aby jim navždy bylo zakázáno na území České republiky vstoupit, proto jim též byl podle § 80 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku uložen trest vyhoštění na dobu neurčitou.

Soud dospěl bezpečně k závěru, že k přepadení poškozeného obžalovaní použili i elektrický paralyzér. Jelikož obžalovaní spáchání trestné činnosti popírají, nebylo provedeným dokazováním zjištěno, ve vlastnictví kterého z nich se tento paralyzér nachází. Soud nemá pochybnosti o tom, že paralyzér je ve vlastnictví některého z obžalovaných, ovšem trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty musí být ukládán konkrétně tomu obžalovanému, který je vlastníkem věci. Za situace, kdy paralyzér byl použit ke spáchání zvlášť závažného zločinu, je na místě, aby bylo vysloveno ochranné opatření spočívající v zabránění takovéto věci, a proto bylo podle § 101 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku rozhodnuto uložit ochranné opatření spočívající v zabránění věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to výše popsaného elektrického paralyzéro. Soud zároveň nedospěl k závěru, že by bylo nutné k ochraně práv vlastníka paralyzéro ustanovovat opatrovníka, neboť jak již bylo výše uvedeno, má za prokázané, že paralyzér je ve vlastnictví některého z obžalovaných, nikoli neznámé osoby, nebylo však bezpečně zjištěno kterého, a proto nebyl ukládán trest propadnutí věci, ale vysloveno pouze ochranné opatření spočívající v zabránění věci.

Naopak nebyl důvod jakkoliv rozhodovat o zajištěném iphone, neboť nebylo prokázáno, že by byl použit ke spáchání trestné činnosti.

Poškozený Ing. B. A. se k trestnímu řízení připojil prostřednictvím zmocněnce s nárokem na náhradu škody na zdraví, majetku a s nárokem na náhradu nemajetkové újmy. Pokud se týká škody na zdraví, tuto poškozený žádným způsobem neprokázal. Pro rozhodování o tomto uplatněném nároku neměl soud po provedeném dokazování žádný podklad, a proto poškozeného podle § 229 odst. 1 trestního řádu odkázal s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Jiná situace pak byla u způsobené škody na zařízení směnárny, která byla předloženou fakturou řádně specifikována a vyčíslena. Je skutečností, že škoda vznikla právnické osobě, a to společnosti A. s.r.o., ve které je však Ing. B. A. jediným jednatelem a společníkem. Lze tedy dovodit, že připojení k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody Ing. B. A. činil jak za svoji fyzickou osobu, tak za společnost A. s.r.o. a protože byla prokázána příčinná souvislost mezi stíhaným skutkem, vznikem škody v prokázané výši a obžalovaní za způsobenou škodu odpovídají ve smyslu § 420 odst. 1 občanského zákoníku, byly dány i podmínky pro rozhodnutí o náhradě škody. Soud proto oběma obžalovaným uložil podle § 228 odst. 1 trestního řádu povinnost zaplatit na náhradě škody poškozenému A. s.r.o. částku ve výši 29.868,-Kč, a to společně a nerozdílně, neboť obžalovaní uvedenou škodu způsobili trestným činem spáchaným ve spolupachatelství.

Pokud se týká požadavku poškozeného na náhradu nemajetkové újmy, má podle § 11 občanského zákoníku fyzická osoba právo na ochranu své osobnosti, zejména života a zdraví. Podle § 13 odst. 1 občanského zákoníku má fyzická osoba právo domáhat se přiměřeného zadostiučinění, přičemž podle § 13 odst. 2 občanského zákoníku se může fyzická osoba domáhat i náhrady nemajetkové újmy v penězích. Výši náhrady poté podle odst. 3 tohoto ustanovení určí soud s přihlédnutím k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k porušení práva došlo.

Odsuzujícím rozsudkem soud konstatoval, že oba obžalovaní ve spolupachatelství nečekaným způsobem za užití zbraní, a to dokonce i pistole nabité ostrými náboji, napadli poškozeného v úmyslu tohoto usmrtit a odcizit mu nemalou finanční částku. Zásah do osobnostních práv poškozeného lze proto hodnotit jako značný, kdy pouze díky jeho aktivní obraně nedošlo ani ke způsobení střelného poranění poškozenému a v konečném důsledku ani k odcizení finanční hotovosti. Určitým vodítkem při rozhodování soudu o výši nemajetkové újmy bylo ustanovení § 444 občanského zákoníku, kdy v případě, že dojde k usmrcení fyzické osoby, náleží pozůstalému manželovi nebo manželce, každému dítěti a každému rodiči usmrceného jednorázové odškodnění ve výši 240.000,-Kč. V daném případě proto soud částku 200.000,-Kč považuje za minimální, která náleží poškozenému v dané trestní věci jako odškodnění za zásah do jeho osobnostních práv. Protože na náhradě nemajetkové újmy poškozený požadoval vyšší částku, s čímž se v tomto trestním řízení soud neztotožnil, se zbytkem uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy odkázal podle § 229 odst. 2 trestního řádu poškozeného Ing. B. A. na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho opisu Krajského soudu v Brně.

O podaném odvolání bude rozhodovat Vrchní soud v Olomouci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost

výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, v neprospěch či ve prospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Krajský soud v Brně
dne 11. prosince 2012

Mgr. Daniel Plšek, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Renáta Vojnová

